

و سرانجام
مهدی تارتار

بازی ذوب‌آهن و پرسپولیس بیش از هر چیز، پاسخی به این سؤال بود که بالاخره از مهدی تارتار مربی برای لیگ برتر در می‌آید و نه و پاسخ این بود که: بله آقا! در می‌آید!

منظور این نیست که تارتار در حد لیگ برتر هست یا نه چرا که اسناد سال‌هاست در این لیگ مشغول است. قصه این است که آیا تارتار قصد ارتقای مقام یا به اصطلاح «لول آپ» شدن را دارد و می‌خواهد جای هدایت کردن تیم‌های روبه سقوط و پایین جدولی، خودش را برای اداره کردن تیم‌های بزرگتر نامزد کند یا خیر!

می‌شود گفت که تارتار در مربیگری شروعی بسیار امیدوارکننده داشت اما بعد از مدتی در دام انتخاب‌های ارزان قیمت و کار کردن در تیم‌های پایین جدولی افتاد و به اصطلاح، برند خودش را رشد نداد. نتیجه این کار کردن در تیم‌های پایین جدول و گاهی مربی خراب‌کن، این بود که تارتار نامزد هدایت تمام تیم‌های بدون امکانات و در آستانه سقوط شد. حضور او در ذوب‌آهن، می‌توانست نقطه عطفی در کارنامه او باشد و شد. هر چند فصل قبل در نیم فصل اول این تیم نتایج خوبی نگرفت اما به تدریج تارتار سوار کار شد و نشان داد که بارقه‌هایی از گذشته را همراه خودش دارد. او حالا در ذوب‌آهن، می‌خواهد و می‌تواند که دوره جدیدی از مربیگری خود را به نمایش بگذارد. دوره‌ای که در آن، برند مهدی تارتار می‌تواند به باشگاه‌های بزرگتر لینک شود.

دوره‌ای که در آن، تارتار می‌تواند به باشگاه‌های بزرگتر پیوندد، کارهای بزرگتر انجام دهد و نقش خود را در فوتبال ایران بزرگتر و پررنگ‌تر سازد. او از دهه هشتاد در فوتبال ایران مربیگری می‌کند و حالا این فرصت را دارد که سهم بیشتری را برای خود طلب کند. با کنار رفتن بسیاری از مربیان سن و سال‌دار از چرخه مربیگری تارتار فضای خوبی را پیش روی خود دارد. او امسال بیشتر از سال‌های قبل این فرصت و امکانات را دارد تا خودی نشان دهد. نمایش او مقابل یحیی گل‌محمدی و متوقف کردن پرسپولیس با یک یار کمتر، کار بزرگی بود که او در هفته نخست انجام داد.

جنگجو مثل تارتار

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

متهم می‌شد؛ اما فصل گذشته، با کشیدن ترمز تیم سابقش در اوج کورس قهرمانی سرخابی‌ها، شرافت و قابلیت خود را در میدان عمل ثابت کرد.

آغاز سرمربی ارومیه‌ای در فصل دوم حضورش در اصفهان نیز طوفانی بود. گاندوها در حالی که اوت‌انداز مشهورشان از دقیقه ۵۲ باتکلی ناشیانه روی میلاد سرلک و دریافت کارت زرد دوم زمین بازی را ترک کرد، تا واپسین لحظات بازی دفاع جانانه و بازی جنگجویانه را معنا کردند. کسب یک امتیاز ارزشمند مقابل

پرسپولیس که با بازیکنان خلاق، تکنیکی و شوتزنی همچون سرلک، سعید صادقی و سروش رفیعی یا به میدان گذاشته بود، آن هم در حالی که تا دقیقه ۸۰ موقعیت‌های گلزنی جدی انگشت‌شماری به میهمان داده باشند، با صرف ارائه یک بازی بسته به‌دست نمی‌آمد.

نگه‌داشتن حداقل امتیازات در اصفهان، بی‌شک نخستین هدف تارتار بود؛ اما تنها هدف وی نبود. تارتار پیش از ذوب‌آهن، در پارس جم تیرخ خود در طرح ضدحمله‌های

غافلگیرکننده و برق‌آسا را نشان داده بود؛ و در کام اول لیگ ۲۲ نیز روی خلاقیت محمدحسین اسلامی جوان و تیزپایی سعید باقریستند برای تهدید دروازه علیرضا بیرانوند حساب باز کرده بود؛ اتفاقی که چند مرتبه‌ای نیز دفاع سرسخت پرسپولیس‌ها را به واکنش واداشت.

اما دستاورد بزرگ تارتار این بود که اجازه طراحی موقعیت روی زمین به پرسپولیس‌ها را به ندرت داد. سرخ‌پوشان در مقابل دفاع همه‌جانبه گاندوها ناچار به تکیه بر شوت‌های

راه دور سعید صادقی و میلاد سرلک شدند؛ اما حبیب فرعباسی به‌خوبی از عهده تمام این ضربات سهمگین و عمدتاً دقیق برآمد.

اگر در مورد یک حقیقت از لیگ بیست و دوم از همین اکنون آگاه باشیم، آن حقیقت این است: «چیزی به‌نام بازی آسان وجود ندارد» مهدی تارتار و ذوب‌آهن، نخستین سرمربی تیمی بودند که دلاورانه مقابل پرسپولیس تاندان مسلح جنگیدند تا هم این حقیقت را ثابت کرده و هم خط و نشان را برای سایر مدعیان متمول لیگ امسال کشیده باشند.

تیم یحیی مثل سال قبل پلن B نداشت

پرسپولیس در کورس قهرمانی
باید از اتوبوس‌ها سبقت بگیرد!سعید زاهدیان
روزنامه‌نگار

زمین چمن فولادشهر افتضاح بود؛ در تمام ۲۲ دوره‌ای که لیگ برتر گذشته، هیچگاه زمین فولادشهر را تا این حد نااموار ندیده بودیم. زمین اختصاصی ذوب‌آهن در نخستین هفته لیگ- در فصل تابستان- باید در بهترین شکل و فرم باشد، اما نبود. خرابی چمن و شکل ناچور کوتاه کردن آن این شائبه را در ذهن من ایجاد کرد که شاید تمددی در کار است تا بازی روی زمین را برای حریف دشوار کند.

در لیگ انگلیس- و حتی در بسیاری از لیگ‌های معتبر دنیا، زمین چمن بر اساس شیوه بازی حریف کوتاه یا بلند (در اندازه‌ای که قانون اجازه می‌دهد) متغیر می‌شود؛ مثلاً مقابل

تیمی که روی زمین، فوتبالی متکی به سرعت و پاس زیاد ارائه می‌کند و بازیکنان تکنیکی دارد، یکی از ترندهای مهار چنین تیم‌هایی، چمن بلند و کوچک کردن ابعاد زمین بهترین است.

در نخستین بازی فصل جدید، پرسپولیس شبیه همان تیمی بود که زمان یحیی و حتی در دوران برانکو- با اندکی تفاوت- دیده بودیم؛ تیمی متکی به پاس زیاد، بازی ترکیبی در کناره‌ها و پرس شدید.

برتری ۷۰ به ۳۰ پرسپولیس در مالکیت توپ مقابل ذوب‌آهن خوبی نشان داد که پرسپولیس با همان سبک و سیاقی با به لیگ بیست و دوم گذاشته. پرسپولیس بی‌شبهت به تیم دو سال قبل نبود؛ در خلق موقعیت مشکل اساسی داشت.

مهدی عبدی به‌ندرت در موقعیت گل قرار می‌گرفت؛ در حالی که بهترین پاسورهای لیگ- از سعید صادقی و مهدی ترابی تا سروش رفیعی- همگی در ترکیب اولیه یحیی بودند اما موقعیت‌های اندکی ساختند. به این نفرات می‌توانیم سیامک نعمتی و میلاد سرلک را اضافه کنیم که در ساختن گل، بازیکنان با استعدادی هستند. کیفیت پایین این تیم نسبت به سال‌های قبل را با این بهانه که هفته اول بازی‌ها، ناهماهنگی بین بازیکنان تا ۲-۴ هفته طبیعی است یا تیم فعلی دستخوش تغییراتی گسترده شده، توجیه می‌کنیم اما سوای این مشکلات، تیم یحیی «بحران بزرگ‌تری» هم دارد.

از آن جهت از واژه «بحران» استفاده می‌کنیم که در دو فصل

قبل، پرسپولیس مقابل تیم‌هایی با سبک بازی بسته و تدافعی، با چالش و مشکل مواجه می‌شد؛ تیم تارتار با علم و آگاهی از شیوه بازی پرسپولیس- تیمی متکی به بازی روی زمین، پاس زیاد با مهره‌های تکنیکی و پرس شدید- در زمینی که چمن آن ناهموارتر از همیشه کوتاه شده بود، استراتژی دفاع اتوبوسی در پیش گرفت!

ذوب‌آهن توپ را به پرسپولیس داد و خودش در یک سوم زمین‌اش جمع شد تا اجازه ندهد بازیکنان پرسپولیس در محوطه جریمه و اطراف آن آزادانه صاحب فضا شوند. پرسپولیس یحیی در عبور از تیمی که اتوبوس را مقابل دروازه پارک می‌کند، همواره با مشکل مواجه می‌شود و اصطلاحاً پلن B برای فرار

قیل، پرسپولیس مقابل تیم‌ها دریافته‌اند که بهترین راه برای مهار دفاع اتوبوسی و چشم پرسپولیس، داشتن به ضدحمله است. هر تیمی این شیوه را خوب و دقیق انجام دهد، حتی به ۳ امتیاز هم رسیده و پرسپولیس را شکست داده. اگر تیمی در ضد حمله ضعیف باشد، حداقل می‌تواند یک امتیاز- بواسطه گل نخوردن- از پرسپولیس پرستاره بگیرد.

بعد از ۴-۵ هفته، کیفیت بازی پرسپولیس به مراتب بهتر می‌شود؛ خصوصاً در تهران و چمن صاف آزادی اما تا زمانی که یحیی برای عبور و سبقت از اتوبوس‌ها چاره و راهکاری پیدا نکند، رساندن پرسپولیس به صدر جدول و قرار گرفتن در کورس قهرمانی آسان نیست.

آیسان سعیدی
روزنامه‌نگار ورزشی

کهکشان خاموش

پرسپولیس در ابتدای فصل جاری همان تیم خاکستری فصل گذشته بود. تیمی که در فصل پیش در یک فضای مه‌آلود قدم می‌زد و همین اتمسفر سبب شد تا سرخ‌ها در کورس قهرمانی با رقیب دیرینه کم‌بیاورند و پس از ۵ سال شتل قهرمانی از روی دوش آنها به زمین بیفتند و جام به خانه رقیب برود. در فضای خاکستری فصل پیش پرسپولیس یک تیم غیرقابل پیش‌بینی بود. تیمی که روزی همانند دوران اوج خود غیرقابل مهار و وحشی به نظر می‌رسید و روز دیگر در اوج استیصال حتی نمی‌توانست برابر قهرنشینان پیروز شود. یک روند سینوسی نومیدکننده که پیش‌بینی وضعیت سرخ‌ها را غیرممکن می‌کرد و مشخص نبود که در هر بازی پرسپولیس چه شرایطی خواهد داشت؛ در اوج یا در حضيض.

همین شرایط نومیدکننده و ناکامی مطلق سبب شد تا پرسپولیس در تابستان دست به یک جراحی عمیق زده و تیم خود را زیر و رو کند. آنها در تابستان خیلی زود به بازار رفتند و سید خود را تا جایی که می‌توانستند از ستاره‌های دانه‌درشت پر کردند. نتیجه این هیاهو جذب ۱۰ ستاره دانه درشت بود و سرخ‌ها تقریباً یک تیم فوتبال ورودی داشتند تا همه خیلی زود لقب کهکشانی را به آنها الصاق کنند. اما در نخستین بازی فصل جدید نمایش سرخ‌ها هیچ قرابتی با این همه ستاره تازه‌وارد البته این لقب پرطمطراق نداشت. پرسپولیس در برابر ذوب‌آهن همان تیم نومیدکننده فصل پیش بود که حتی از پس حریف ۱۰ نفره هم برنیامد. البته که برای قضاوت هنوز زود است اما کیفیت این پرسپولیس با این ستاره‌ها به اندازه‌ای پایین بود که نگرانی هواداران سرخ را به همراه داشت.

آقای تارتار «خیلی مردی»!

ایمان شیرازی
روزنامه‌نگار ورزشی

دوباره پرسپولیس، دوباره ذوب‌آهن، باز هم تقابلی یحیی گل‌محمدی و مهدی تارتار، سرمربی ذوب‌آهنی‌ها که فصل گذشته زیر اتهامات شدید هواداران استقلال قرار گرفت و گفته می‌شد بدلیل علاقه قلبی به تیم پرسپولیس، مقابل این تیم نتیجه را واگذار می‌کند. او با تساوی مقابل شاگردان یحیی در هفته بیست و ششم عملاً پرسپولیس را از کورس قهرمانی خارج کرد و جواب تهمت‌ها را داد. اما مثل اینکه تارتار تازه گرم شده و تا خودش را به همه ثابت نکند بی‌خیال نمی‌شود؛ حتی اگر تیمش حدود یک نیمه ۱۰ نفره مقابل پرسپولیس بازی کند و حتی اگر پناذتی درست این تیم گرفته نشود باز هم ۳ امتیاز را به قهرمیشان نمی‌دهد!

پرسپولیس‌ها که نقل و انتقالات پرهیاهویی را داشتند موفق نشدند در هفته اول لیگ بیست و دوم به سه امتیاز بازی برسند و از همین ابتدا نتوانستند

داخلی در گل کردن موقعیت‌ها اشاره کرد. برای چند بازی بعدی هم حتماً توجیه و بهانه‌ای وجود دارد اما تا چه زمانی این روند ادامه پیدا می‌کند؟ یک بار هم باید در مورد عملکرد سرمربی تیم صحبت کنیم.

کسی که نتوانست با آن همه بازیکن گرانقیمت، تأثیری بر نتیجه بگذارد و تیمش برابر ذوب‌آهن ۱۰ نفره، به تساوی برسد.

زمان، بهترین قاضی برای کارنامه یحیی گل‌محمدی است.

زمان، قاضی کارنامه یحیی

سمیه مهدی پور
روزنامه‌نگار ورزشی

سه فصل قبل که پرسپولیس قهرمان شد، لیگ درست و درمانی نداشتیم.

مدام در لیگ، وقفه افتاد و همه در تب و تاب لغو فصل بودند اما در آن شرایط، پرسپولیس با فاصله امتیازی بسیار زیاد، قهرمان شد.

در فصل بعد از آن، پرسپولیس با مدیریت جعفری قهرمانی را تکرار کرد و

ذوب آهن در برابر هیچ تیمی بیشتر از پرسپولیس گل نخورده. آنها در طول حضور در لیگ ۶۰ گل از سرخ‌ها پذیرفته‌اند تا در این زمینه صاحب یک رکورد منفی باشند. با تساوی بدون گل در فولادشهر پرسپولیس نتوانست این رکورد را افزایش دهد.

مهدی تارتار بیشترین باخت در طول دوران مربیگری‌اش را مقابل پرسپولیس، تیم دوران بازیگری‌اش تجربه کرده و ۷ بار مقابل سرخ‌ها باخته. او در نخستین هفته لیگ پرسپولیس را متوقف کرد تا این رکورد منفی بیشتر نشود.

علیرضا بیرانوند دروازه بان پرسپولیس در طول تاریخ حضور در لیگ ایران از هیچ تیمی به اندازه ذوب آهن گل نخورده و ۱۲ بار دروازه‌اش برابر گاندوها باز شده است. بیرو در فولادشهر کلین شیت کرد تا این رکورد منفی دست نخورده بماند.

یحیی گل محمدی سرمربی پرسپولیس در ۳ فصل اخیر در شروع لیگ شکست نخورده. سرمربی سرخ‌ها در ۳ بازی اول در ۳ فصل گذشته ۲ پیروزی و یک تساوی داشت و با تساوی پرسپولیس برابر ذوب آهن، روند شکست‌ناپذیری یحیی در هفته‌های آغازین تداوم پیدا کرد.